

ПРИВІТ, СВІТЕ!

Я знаю, ти зараз дивишся на нас. Дивишся наляканими очима Польщі. Нерішучими жестами Франції. Пророхованими кроками Німеччини. Знервованими вигуками Латвії. Скептичним посмикуванням Угорщини. Розслабленим мугиканням Італії. Німою мовчанкою Ізраїля. Далекими вигуками США. І очима сотні інших країн.

Дивишся і ніяковієш. Часто опускаєш погляд. Особливо, коли ми закриваємо собою наших дітей під час чергових ракетних атак. А коли наважуєшся очі підняти, дивишся вражено. Озираючись один на одного: що це за така Україна?

Її поливають градами, а вона стоїть.

Її накривають крилатими ракетами, а вона стоїть.

На неї звідусіль сунуть танки, а вона стоїть.

Її прямо кажуть «айм вері сорі енд діплі консьорд, бат...», а вона – «тю, ну як знаєш, а я пішов збивати літак».

Її лякають ядерною кнопкою, а вона сміється і мовчки колотить бандерівське смузі.

Світ не дихає, світ панічно скуповує йод, а вона стоїть. З якої кричі ця Україна? Що такого було в молоці її матері? Чим годують цих воїнів тисячі волонтерів?

Ти, світе, справді цього не знаєш. І ми теж донині по-справжньому не знали. Не знали, що в нас є така сила. Така міць. І така любов. А вона завжди була. Тільки лежала під руїнами совка, руського міра, пір'ям голубів миру. Лежала й чекала, щоб вибухнути. Вибухнути не страхом. Страх – це те, що нині відчуваєш ти, світе. А ми відчуваємо дещо інше.

Ми відчуваємо лють. За кожну вбиту дитину. За кожну понічену долю. За кожне спалене місто. За кожну зруйновану мрію. І ця лють дає нам сили.

Ми відчуваємо свободу. Вперше. По-справжньому. Так гостро і сильно. Голу, вразливу і водночас таку потужну свободу. І ця свобода дає нам сили.

Ми відчуваємо любов. Ох, як же ми відчуваємо любов. Коли нема своїх і чужих. Коли всі максимально рідні. Коли мільйони рук методично викладають шлях до перемоги кожен на своєму місці. І ця любов дає нам сили.

Тому, світе, не бійся. Ми на сторожі. Весна прийде, і вона буде жовто-блакитна. Незалежно від того страшно тобі чи ні.

Українець

Sievierodonetsk (2014)

Sievierodonetsk (2022)

Marinka (2014)

Marinka (2024)

Avdiivka (2014)

Avdiivka (2024)

